

Nuorttanasste

Kristalaš mano bladde.

»Gæca mon boadam farga.«

»Leket maidai digis garyvasak.«

No. 3.

Marsa manost 1900.

2te jakkodak.

Dat stuora nubbaštus

daihe

Ođđasist riegedæbme.

Errebgo guttege ođđasist rieged, i son mate oaidnet Ibmel rika. Joh. 3, 3.

Rakis lokke! Dam have aigom mon duina vahaš sardnodet ođđasest riegedæme birra. Dat avnas læ juokke aiggai læmas okta daina buok stuoremusain obba bibalest; dak sanek, maid Jesus sarnoi Nikodemusi, læk maidai sistdolloi riggak

Damrajest go dak sanek læk celkujuvvum, læ mailbme ollo nubbastusaid čađamennam, farga 19ai jakkečuode læk damrajest vassam, gonagasrikak læk čuožželam ja vuolast gæčam, marga stuora olbma læk cellam, barggam, čallam ja — jabman; mutto min bæste sanek æi læk nubbastuvvam æige famosek massam, dak čužžok ja galggek čuožžot dassači go albme ja ja æna duššaba. „Errebgo guttege ođđasist rieged, i son mate oaidnet Ibmel rika.“

Mon aigom dal, dam armost maid Ibmel adda, gæčæalet čajetet, maid bibal oapata ođđasist riegedæme birra, ja dam aigom mon dakkat nuft, atte mon čajetam:

- 1) **Mi ođđasist riegedæbme læ.**
- 2) **Manbokte dat dappatuvva.**
- 3) **Dam darbašvuoda.**
- 4) **Mak ođđasist riegedæme šaddok daihe doyddomærkak læk.**

I.

Geččop mi dal vuost, mi ođđasist riegedæbme læ.

Ođđasist riegedæbmelædat vaimo ja luondo nubbastus, mi gavdnu juokke duotta kristalažalutte.

Mi diettep, rakis lokke, atte guovte lagan olbmuk gavdnujek dam nuftgoččuduvvum kristalaš maielmest, dak, gæk kristalašvuoda guddek dušše namast, ja dak, gæk duottavuodast læk kristalažak. „Æi si buokak, guđek læk surgidam Israelest, læk Israel.“ (Rom. 9, 6). Ja dat læ okta dovdost ašše, atte æi buokak si, guđek kristalažžan goččujuvvujek, dadde lek kristalažak. Mangas læk eritgaiddam Ibmelast ja elek alma ælle oskotaga; ærak fast læk Jesus Kristus Ibmel barne govak ja dakkek su dato mielde.

Mangas balvvalek Ibmela dušše olgodes vieroin; ærak fast balvvalet su vuoinast ja duottavuodast. Muttomak addek Ibmeli vaimoidæsek; mutto ænas oasse hængga maielmest gidda. Muttomak oskok Ibmel sane ja elek dam mielde. — Æraidi fast i læk bibal mange værda, si čužžok olgobæld dam girje audogassandakke duoje. — Muttomak dovddek suddoidæsek ja čirok dai diti, ærain fast læ oamedovddo, mi i vaivvašuvva, vaiko man ollo si suddodifči. — Muttomak rakisest Kristusa, dovastek sudnji ja balvvalek su; ærak fast æi ane fuola mastege dai aši harrai.

Juokke jierbmeakkai boattam olmuš matta dam oaidnet. Vaiko moft son dam aše jorata, de fertte son almage duodastet: „Erotus læ olmui gaskast.“ Moft matta dalle dat ašše čilgejuvvut? Mon vastedam:

»Ođđasest riegedäme čäda.«. Duotta kristalažak læk daggarak, go si læk, damditi go si læk ođđasist riegedam; ja oadde nama kristalažak læk fast damlaganak, go si læk damditi go si čei læk ođđasist riegedam. Duotta kristalaža vaibmo læ nubbaštuvvam, mutto dam i læk nammakristalaža vaibmo. Vaimo nubbastus læ ašše, manditi dat erotus gavdnu.

Basse čallagest sardnujuvvu davja dam vaimo nubbaštusa birra. Profet Esekiel lutte cælkka Hærra navt: »Ja mon aigom addet digjidi ođđa vaimo, ja ođđa vuoiņa aigom mon addet din sisa, ja mon aigom eritvalddet gædgevaimo din oažest ja addet digjidi oažževaimo.« Kp. (36, 26) Apostal Johannes goččo dam vaibmo-nubbastusa ođđasist riegedæbmen. [3, 3]. Paulus čalla: »Addet ješječaidædek Ibmel halddoi nuftgo si, guđek læk jabmi lutte ællen šaddam. (Rom. 6, 13). Ja ovta æra girjest cælkka son: »Jos dalle guttege læ Kristus siste, de son læ ođđa sivdnadus; dat boares læ vassam, gæča buok læ šaddam ođasen.« (2 Kor. 5, 17). Muttom æra baikest sardnu son »ovta bajasčuozželæme« birra Kristusin. »Mutto Ibmel læ dakkam min ællen oktan Kristusin, go mi læimek vela jabmange.« (Ef. 2, 5). »Erit nulet dam boaris olbmu, mi billašuvvu betolaš anestumi bokte; mutto ođasmattujuvvujeket din mieldek vuoiņa siste, ja garvvodeket dam ođđa olbmu, mi læ sivdneduvvum Ibmel mielde duottavuoda vanhurskesvutti ja bassevutti.« (Ef. 4, 22—24).

Kolosenser girjest [3, 9—10] čuožžo: »Allet gielastala gutteg guimidædek, di, guđek lepet erit nuollam dam boares olbmu oktan dam dagoiguim ja garvvodam dam ođđa olbmu, gutte ođasmattujuvvu dovddoi su gova mielde, gutte dam sivdnedi.« Titus sardno maidai dam nubbastusa birra, go son šad kapitalest ja šad værsast cælkka: »Son læ su vaibmoladեսvuodas mielde bæstam min ođđasist riegedäme lavgo ja ođasmattujume bokte Bassevuoiņa bokte.«

Apostal Pietar namata dam, go son cælkka, atte »Ibmel goččoi sævdnjadasast eril su ovdulaš čuovggasas«, (1 Pet 2, 9 ja fast nubbe sajest muittala son, atte olmuš matta oasalažžan šaddat ibmelvuoda londoni. (2 Pat. 1, 4). Maidai Joh. oaidnep mi čallemen, atte mi læp dolvvujuvvum jabmemest ælemi. (1 Joh. 3, 14).

Buok dak čallabaikek čajetek, atte Ibmel gaibeda vaimo nubbastusa juokke Ad-dam manast. Dat vaimo nubbastus duotta kristalažai lutte læ nuft olles, atte Jesus go sardnoda Nikodemusin i vuokkasæbbo dajata tusa gavdna go dam »ođđasist riegedet. I dast sardnujuvvu mange olgoldes daihe rubmašlaš nubbastusa birra, mutto aive olbmu sisgaldes erotusa birra. Olbmu datto, jierbme ja haledus šadda ođđasist riegedäme bokte nubbaštuvvat, su jurddgak ja arvvalusak suddo ja maielne birra, luondo ja armo birra, Ibmel sane ja Jesus Kristus birra, læk ođđasak; son algga ođđa ællem ællet, ja damditi matta su birra celkkujuvvut: »Son læ ođđasist riegedam.«

Mutto dat nubbastuš i dæived buokaid ovta ja sæmma agest.

Muttomak bissok gasta littosek siste. Alma mi buokak, gæk læp oappam dam kristalaš manna oapo, diettep, atte juokke manna, gutte dam golmuktalaš Ibmel mel nammi gastašuvvu, ođđasist riegeda gasta siste, ja dam olbmu birra, gutte bisso ja ouddana gasta arbmo-dili siste matta celkkujuvvut, atte son arad agest læ ođđasist riegedam; mutto dađe bahabut, čei læk ollo daggarak min kristalaš ædnamin, ænas oasse dulbmek julgidæsek vuollai gattalitto ja vuoiņalažat jabmek suddo ja bagjelduolb mami sisa. Jos daggarak galggek šaddat oaidnet Ibmel rika ja dam hærvvasvuoda, ferttejik si fast riegedet ođđasist, daihe nuftgo muttomak dam čilggijek »ođđasmattujuvvut«. Ænas oasse bestujuvvum sielo-in læk boattam suddo dovddoi ja ođđasist riegedæbmai daina nuorab jagin, soames harve læ boattam vuorasvuoda beivi siste,

— mutto stuoremus oasse manna agalaš-
vuoda sisa alma ođđasist riegedæmetaga.

Dat vaimo nubbastus i alge alo ovta
lakkai dai lutte, gæk sin gastasek litto læk
doagjam. Muttomi lutte algga dat fakkistaga
nuftgo Paulusin ja fanggageččein gævai, soai
bođiga hoapost dovddat sikke suddo ja ar-
mo. Ærain fast nuftgo Lydia lutte Thya-
triasi alga ja ovddana dat jaskadet, nuft
atte dat i sagga merkkijuvvu; sin dalvve
giđđan šadda nuft smavaset, atte si dam
ječa illa fuobmajek; mangas lutte dabbatuv-
va dat nubbastus morraša ja gœččalusa
boddoin.

Lasetuvvu.

Dam bestujuvvum sielo lavla.

Nu er jeg frelst fra synd og sorg og verden

Dal læm mon bestum suddost ja mai-
elmešt. Dal læm mon buttis Jesus
vara bokt. Dal læm mon audogas
juo ædnam alde. Mu bæste, vielljam
dam buok dakkam læ.

2.

Su nama datom mon dal gudnejattet.
Su luotaid čuovvot, moft de manáš
ain. Ja datom addet hæggam, varram
gudnam su diti, gi min suddoid guod-
dam læ.

3.

Gæč' olmušjoavkkok gađotussi man-
nek. Dob' čierrom, moraš, bani gič-
čam læ. O gača, viellja, vaivvanid
dal gagjot. O gača! Aigge læ hui
oanekaš.

4.

O vielljam, oabbam, vuolg' min miel-
de soattai. Mi vuottet galgap Jesus
vara bokt. O doaimatekop vaivvan
ravkid gagjot! O doaimatekop! Aigge
oadne læ.

5.

O rakis siello, don, gi maielme æcak
Mon balam, atte balkad massak don.

Mon balam duina Demas lakkai gæv-
va. Mon balam kruvnod don gal nis-
tehak.

6.

O rakis siello, don, gi maielme æcak.
Go jabmen boatta, gosa batarak. Æi
maielme ustebak du sate gagjot, go
bakčasi guim senggi vællanak.

7.

O don, mu usteb, gutte maielme æ-
cak, don Ibmel moare vuollai šaddak
fal, ja maqnemusta fertte son dust
valddet su vuoinas ja su alme ilost
buok.

Im asta odne!

[Muittalus.]

Archias, Theben raddejægjest læi ilo-
laš søelskappe, ja son havskes ællema eli
ustebidesguim, go okta olgossaddjuvum
olmai bođi su lusa muttom brævain ja cel-
ki sudnji: »Ainasrak loga dam; dastgo dat
sistesdoalla sagga duođalaš ašid,« bokusi
Archias ja vastedi olbmai: »**Duođalaš ašid
diktep mi ittaši orrot.**«

Ja ašek legje galle duođalaža, dam
fuobmajege olbmuk dam nubbe iđid The-
benest. Mutto Archias i læm šat ællemen;
dastgo son ja su guosed sorbmejuvvejge,
uddal go dam ija havskudak læi vassam.

Dam laganak læk olbmuk. Ibmel læ
saddim su sadne-doalvvoides ædnam ala,
gæk čurvvuk olbmuidi: Guoratallek čalla-
gid; dastgo dak sistesekdolek duođalaš din-
gaid. Mutto si læk dego garremen dam
maielme suddo, ilo, ja havskevuoda siste.
Æi si asta gulddalet čeige guoratalat, mut-
tomak boagostemin, ja muttomak, guđek
jure nuft halben dam aše æi duosta adnet,
fuolatesvuodain ja vaimo čoaškisvuodain celk
kik »Duođalaš ašid diktep mi ittaši.« Duotta-
vuodast Sinai, Golgatha, Albme ja Helvvet
læk galle duođalaš dingad. Mutto devddu-
juvum goarggadvuodain, rutta-angirvuod-

đain ja æra bahadabalašvuodain, i dato olmuš aldseses dammađe dili addet atte darkleket guldala Ibmel jiena, mutto Archias lakkai hælbbada »duodalaš asiđ ittaši«.

Maielme čuorvas læ navt: Odne »oaste, vuovde ja čoage aldsesad obmudagaid!« Odne »bora juga ja læge ilost.« — Odne »Vuolasgaiko ladoidad ja rakad daid stuorebun!« Odne ječak garvok »purpur ja mavsolaš linebiktasi sisa.« — »Vuolge dan-sil!« **»Duodalaš dingak ittaši.«**

Na juo, nuft celki ja jurdaši dat bakenlaš oaivamuš, ja son sorbmejuvvui sæmma ija. Nuft muittala maidai Jesus værdadusast olbma birra, gutte ollo læi ožžom ædnamlas obmudagaid, atte duodalaš asi ala songe i astam jurdašet, — mutto dam sæmma ija gaibeduvvui su siello sust, ja nuft dat læ dappatuvvam duhatiguim — si læk hælbadam nubbe bæivvai; mutto nubbe bæive læk si læmaš dobbe, gost i dolla jada ja i gærmaš jame.

Lokke, lækgo don okta daina, guđek celkkek: **»Duodalaš asiđ ittaši?«** Satak gal itten læt agalaš varnotesvuoda dilest. Orost juo du geinok alde! Čuožast dall! Manne datok don agalažat jabmet? Divte sielobestujume aše saddat duodalažžan du vaibmoi odne!

Si lavlo agja nakkaridi

Muittalus.

Dam rakis sidast, gost davalazažat gullui dam likkolaš manna-joavko jiedna, læi odne daggar jaskavuotta. Manak vazašegje birra javotage ja dego morrašest; jos si galgge sardnodet gaskanæsek, de si aive savskastalle; dastgo œdne læi ganjal čalmin sigjidi muittalam, atte sin rakis agja læi jabmemen.

»Loego dalle Jesus boattam su viežžat?« jærrali Mimi, ja okta ganjal oidnui su čelggis mannačalbmest.

»Jesus læ ravkam su, manačam, ja

farga boatta son viežžat su.« vastedi œdne.

Dat čaba gidđa bæivve læi farga vas-sam. Bæivaš luoittadi væstas ja su ruksis ivnes bijai bældoi ja giti ala, ja dak lad-dam muorje-muorak njalgga hajain devdde aimo, maidai dam uce lanjaša, man siste agja buocam sængast vællai. Dam stuora vuovde siste, mi lakka dalo læi, gullui sma-va cicači lavla, ja ucca jogaša riššam.

Dal gullui œdne ravkamen manai sisa agja lanji. Si čuožastegje bittas erit sængast; agja læi gieđaides bigjam okti rade ala ja vurddi jabmema boattema.

»Lækgo manak dast,« jærai son hilljis jienain. »Bottot manak ja addet mudnji æro-cumma.« Si manne dasto ja cummestegje agja muođo okta nubbe maņest, ja son gullui rokkadallamen, atte Ibmel buristsivdneđifçi sin.

»Mu matke læ læmaš gukke.« celki agja. Mon læm vaibam, mutto mon læm likkolaš, dainago matkam mærrai læm olle-men,« ja de dapai son čalnidess ja savkali: »Divte daid rakis manaid lavled ovta lavl-laga.«

Manak gæččagotte guttek guimesek ala ja imaštalle; mutto farga algi Emma, dat boaresæmus sist, čuogjeles jienain lav-lot dam lavllag:

Mon guosse læm ja amas

Nuftgo mu vanhemak.

Mu sida i læk dabe,
mutt' bagjel balvaid dobb'.

Mu aččam dobbe assa

Hærvvasvuoda sist.

Dobb' datom mon maid orrot

Mu ačam vieso sist.

Voi, sidam sidam don!

I baikke dabe gavdnu

Nuft čabbis, go don læk.

Agja bajidi bajedi su vuoi-metes gieđast bajast ja celki: »Manak lavllok mu nakkaridi. Ibmel buristsivdneđekus sin! Sidam, sidam, mu rakis sidam! I œdnm alde gavdnu baikke nuft čabbis, go don, mu sida!« Dat vaibbam gietta gača vuolast, ja

su bestujuvvum vuoigņa batarusa valddi čuovgasa riki.

Ædne doalvoi dasto manaid dam lanjast olgost ja celki: »Dal vuoigņada son, manaidam, dam buore baiman askest.«

»Mutto agja orro min mielast nuft i lost læme son mojhadda vaiko læ jabman,« celki ucca Vilhelm.

»Nu fal«, celki ædne, »agja læ Jesus lutte, æp mi berre čierrot ja moraštet, mut to illodet damditi go agja læ bœsam su rakis sidases.«

Lokke, lækgo don garves dabe eritvuołget? Lægo du gævatus dabe nuft, atte satak cæłkket vaimo oskoin: »Sidam, sidam voil I gavdnu dabe baikke nuft čabbes, go don læk.

Garrem-jukkamušak.

Manditi galggap mi garrajukkamušaid navdaškætta orrot?

1.

Damditi go dcervaš olmuš goassege i maidege avkid ane, mutto alo vahaga garrem-jukkamušaid navdašæmest.

2.

Damditi go dat, gutte „garrasa“ i maiste buorreb vuođo alde čuožžo, go dat, gutte jukka, jos vel mære mieldege; dastgo mære mielde jukkam læ læmaš buok jukki algggo.

3.

Damditi go jukkamvierok dolvvuk joavddelasvutti, ridoi ja naggoi, garrodæbmai ja doarromi, fuorravutti ja juokkelagan suddoi.

4.

Damditi go jukkam ja jugišvuotta læ min ædnam buok bakamus likkotesvuotta ja stuoremus ašše vaivvašvutti, laga bagjelduolbmami, buocalvasvutti ja ouddal-aige jabmami.

5.

Damditi go garrajukkamušaid raka-

dæbmai ollo olmušbiebmo duššaduvvu, barggo, aigge ja maidai ruđak skittarduvvujek.

6.

Damditi go jukkam ja jugišvuotta læ okta vašalaš buok dasa, mi buorre læ ja okta daina verremus hettetusain olbmui oudastguvlui mannami, čuvgetussi, olmušvutti, ibmelbalolašvutti ja burid dabidi.

7.

Damditi go i mikkige æra dingaid go jugakættai orrom matte gagjot jukkis olbma ja nissona duššæmest, ja uccan avke læ gal gæčcalet ožudet daggarid hæittet jukkamest, nuft gukka go mi ječa jukkap.

8.

Damditi go dat goassege i garta gatumuššan, atte mi garrajukkamušaid navtaškoetta læp orrom. Dat olmuš, gutte ješ jukka ja maidai æraid jugata, oažžo ollo oamedovdo vaive, jos Ibmel vuoigņa su sie lo čalmid oažžo rappat.

9.

Damditi vai mi sattep addet manidasamek, balvalegjidasamek, ustabidasamek ja buokaidi daidi gæk min birra læk daggar ouddamaerka, mi juokkedafhost læ čuovutate.

10.

Damditi go dat læ min gædnegasvuotta nuftgo kristalažak atte aldamek biettalet vela daggar navdašemidge, mak min mielast lobalažžan orrok, go mi æraidi avken daggo bokte sattep læt.

11

Damditi go læ juokke dafhost buorremus jugakættai orrot. Mi læp dalle dærvvasæbbo, likkolæbbo, riggasæbbo, æmbo arvost adnuvvum, ja buorreb sattep mi dakkamušaidæmek doaimatet sikke Ibmel ja olbmui oudast.

Son i læm buoccam goassege.

Muttom amerikanalaš dampa alde jær-rali kaptæin ovta jotte olbmast: »Datokgo don must jugastaga?«

»Ædnak gito«, vastedi olmai, »mon

im haled daggar jukkamuša.«

»Ik haled, mi sagaid dat læ,« jeraï kaptaina.

»Sakka læ dat, atte mon vel goassege im læk maistam, romma, konjaka, vine, daihe mange slai garrajukkamuša«, læi vastadus.

»Mutto maid jugak don dalle?« jeraï nubbe.

»Čace«.

»Mon arvalam, maid jugak borramuš-ši, nuftgo idedesborramušši ouddamærka diti?«

»Galbma čace«

»Ja økkesdes borramušši?«

»Galbma čace.«

»Mutto go don læk buocamen, maid jugak don dalle?«

»Mon im læk vel goassege buocam,« vastedi olmai.

Maid maksa okta jugastak.

Okta jugastak alma i mavse nuft ollo jurdaša soames »Nuorttanaste« lokkin. Samlagain ja dampai alde oažžop mi ovta jugastaga 15 øri, 20 øri, 25 øri ja 30 øri dađemielde go sorta læ; i suige oktage damditi gefhu jos vel ovta, guovta ja golbage jugastaga oasta.

Na juo, damlakkai jurdašek ollok ja dammielde mænnotet. Mutto mon duostam cækket, atte okta jugastak maksa æmbo go 15 øra, 20 øra, 25 øra ja 30 øra, dam aigom mon dal gæčcalet čajetet.

Maidai Samiædnamest gavdnujek ollo jukkid, daggarak, gæk ænemus oase ruđainæsek ja obmudagainæsek læk skittardam jugišvuoda altar alde. Mon læm manga have čužžom ja gæčcam sikke gavppugin ja dampaid alde, man gæppaset kruvna kruvna mañist jorra jukkis olbma bursast, son bigja kruvnaid mannat, dego lifčee dak saddok fiervast daiho smava gædgek, maid fidnem diti bivastak i læk golggam. —

Mutto mon læm visses dam ala, atte i oktage daina vaivvan jukkin, dalle go si dam vuostas glase gurrejegje, jurdašan, atte si galggek jukkin šaddat; dastgo dam mađe gudnedovddo fertte læt juokke jærgalaš olbinu lutte, atte son fasten adna jugišvuoda.

Dat okta jugastak šaddai makset æmbo go si jakke, dat gesi mieldes manga jugastaga, dat sakkiti halo dam mirkoi, ja daggobokte buvti varnotesvuoda, morraš ja hæde.

Mutto i dast læk vel buok, atte jukke ješječas goareda sikke vuoinalažat ja rubmašlažat; mutto son maidai goareda su bærrašes, su akas ja manaides, oanekažat cækket, jukkes olmai maksa jugastakki buok, mi sust læžža, son oasta jugastaga hui divraset, dam oudast adda son mannat ruđaides, obmudagas, dærvašvuodas ječas ja bærrašes aiggašas likko, ja agalaš audogasvuoda.

Issoras ollo læk dak gadnjalak, mak dam suddost bostujuvvum ædnam alde læk golggam jukkišvuoda diti, hirbmuš ollo lagabagjelduolbmamak læk maidai jugišvuodast bocidam, ja mi æp berre vajaldattet dam bahas ouddamærka famo, man bokte nuft ollo ačček ja ædnek læk manaidæsek buosto gæinoi ala dolvvom. Manga nuorra olbma vagjolet odne jukkišvuoda gæidnoi alde, damditi go aččee ja ædne jugaiga. Si harjanegje maistet garremjukkamušaid mannavuoda rajest, ja dat šaddai dabben.

Muittalus.

Muttom amerikanalaš sardnedægje muittala: Guokta nuorra ganda bođiga muttom stuora gavppugi guvtin hæstain ja ollo galvoin; soai æba læm oappas dam ælemi, mi dam gavppugest læi; dasgo soai læiga bajassaddam gaddēbaikest gukken olgobæld dam gavppuga. Dallan go soai bođiga čoaaganegje nuorra olbma birra sudno, ja i læm gukka oudalgo soai oidnu-

juvvuiga vineraigin čokkamen birastattu-juvvum ollo særveguimin.

Moadde bæive dast maŋŋil čokkaiga soai muttom æra baikest, namalassi gid-dagasga gæd̄ge seini siskabælde. Soai læiga vuovddam galvo, heppušid ja rægaid, ja buok ruđaid læiga bigjam mannat fuonis skippari særvest vine rakin, ja mi vel ba-hab læi, nubbe sudnost læi joavddam doar-rom-sœrvai, ja garrem oaivest læi son čas-kam ovta olbma jamas. Son aresterejuv-vui, ja moadde beive dastmaŋŋil dolvvujv-vui son stvledambaikai.

Stuora olmuš-juovko læi čoagganam gæččat dam nuorra olbma su maŋŋemus boddoi siste; dam čoaggalmassi læi maidai dam nuorra olbma ædne boattam, ja go son ædnes oini celki son čiero-čalme: »Vui, ædnačam, dongo maid læk dasa boattam, muite, ædne, **atte don læk dat, gutte mudnji vuostas buollevine glase geiggi-jik, jos don dam ik lifēi dakkam, de im daidaši mon odne daggar jabmema jab-met.**«

Don ješ, rakis lokke arvvedak mag-gar dovddok dam ædne vaimoi fertejegje bagjanet. Damditi, rakis lokko, juogo don læžak nuorra daihe boaris, biettal vineglase du ječad diti, manaidak diti ja valddegode diti.

Manaidi.

Karal Wenngren.

Karalest i læm œdne; su ačest i læm favdnadet dilli bardnes ala jurdašet, ja damditi son i šaddam burist bajasgessujv-vut.

Ovta gærde, go su ačēe læi buccamen saddejuvvui Karal su ednus lusa, gæn aka-loppidi su buris aitarde.

Skola-aigge læi boattam, ja Wenngren æmed celki: »Dal Karal galgak don vuol-get skolail«

»Im vuolge, siessa, dal læ juo ila

maŋŋid, ja im mon læk riekta dærvašge.

»Vai nu, na de galgak dasto læk čie-ga manna maŋŋil gaskabæive.«

»Nu' fal, siessa, galgango mon lok-kat dudnji?«

»Oažok don gal dam dakkat, go mon gievkanest gærgam, mutto ik dal.«

Karal logai galle obba burist su agest mielde, ja go muittalusgirje bittak legje suottas gullat sikke lokkai ja guldalægjai, manai aigge jottelet, dassači go okta Wenn-gren æmed oabbain bođi sisa.

»Mon im jakke, atte gandda læi ollo buocce,« celki Wenngren æmed oabbases, go Karal læi bigjam nokkat, »Edvard muittala, atte ganda vierro læ, go i gilla skoli man-nat dakkadet ješas buocim.«

»Gal mon itten suina stelledam, jos son buoccen bigjada,« celki Larsen fruva »mon jakam, son dærvašmuvva.«

»Dat lifēi gal buorre, jos don dam satašik dakkat.«

»Karal«, celki su siessa frokoasta maŋ-ŋil nubbe idid, lækgo don dammađe dær-vas odne, atte skoli satak mannat?«

»Jakam mon dam,« vastedi Karal ja gæčasti ednos ala, gutte čokkai lasa guorast ja logadi.

Wenngren i merkkim su sanid, ja Karal farga vajaldatti buok, œrek girjes.

Klokka læi farga 9. Wenngren læi olgosmannam.

»Karal, dal læ aige skoli vuolgget,« celki siessa. Karal bajasbajedi oaives, son oađestuvai.

»Mon im læk riekta dærvaš odne, buorremus læ atte vuordam maŋŋilgaskabæi-vai.«

»Dal læk don laikke, Karal, ik buoc-gal læk!«

»Læm gal buocce, mu oaivve varkka ja mu čielgge goallo.«

»Boađe deike, manna, ja čajet mud-nji du nuokčamak,« celki fru Larsen. Vui, du njuovča i læk buorre; ja du varra-suod-na raukka ila jottelet, vuolge juo senggi

dallanaga.«

Ouddal go Karal astai jenitet, læi fru Larsen algam biktasid sust eritnuollat.

»Mon dovddam dal ječam væhaš buorebun, mon im vuolgge senggi.« celki Karal.

»Go don juo læk buocamen, de læ buoremus, atte senggi manak. Mon vazgelam dal væhaš olgus, mutto boadám farga sisa fast.« Son giesai dasto ganda roavko sis ja bijai su senggi.

»Must læ dast seneppløastar, mon bi jam dam rade ala, vai don farga dærvasmuvak,« celki fru Larsen.

»Mon læm dal buorrebuš,« celki Karal, mon læm goasse čađa dærvas.«

»Mutto bakčasak bottek fast, buoremus læ bigjat ploastara bagjeli, ja daid draabaid galggak maid valddet.«

»Mon im liko draabaidi.«

»Dasa mon gal jakam; mutto go dak buori dakkek, de dak fertijik valddujuvut.«

Karal ain biettali draabaid valddemest, mutto dat i væketam, son ferti daid niellat.

»Imgo mon oažžo girje adnet luttam?«

»Ik fal; buocce olbmuk æi galga lokkat.«

»Mon aigom likkat bajas,« homadi Karal ješječaines.

Ollis dibmo manai ouddal go fru Larsen olli fast.

Karal hui mašotesvuodast ovta ja nubbe bællai balkesti ječas sængast. Seneppløastar algi hirbmadet spidetit rade, ja bakkage bakkegodi, nuft atte vuovddak legje oktan čaccen; maŋašassi valddi son ploastarliko rade alde erit. Mielastes lifči son dal likkam bajas; mutto fru Larsona basteles čalmek ja garra muđok gildde su gukka; mutto vimak hallo vuiti, son læi goasse ollaset garvoi sisa bæsam, go ukša lækkasi.

»Karal, manačam, viekal juo dallan senggi ja bija nokkat. Manne likkik don

bajas?« Ja ouddal go Karal læi sanege ožžom njivkkadet, læi son burist roavko vuolai gokčujuvvum. »Gost læ seneppløastar? Lækgo don valddam dam erit?«

»Dat spidi nuft,« vuositi Karal.«

»Spidi, nuft han dat galgaige. Don fertek oažžot ovta æra.«

Karal rieppo i diettam maidege æra dakkat go jægadet.

Mon siđam væhaš borramuša.«

»Don ik satte borrat oažžot ouddalگو gaskabæivvai. Mon gardinaid (lasebæittagid) rottem vuolast, vai nokkat oažok.«

Son nokkasti maida ja ođi dassači go gaskabæivborramuš læi gærggam.

»Maid oažom mon gaskabæivvai? mon siđam potetosid.«

»Must læ dast mielde tædja ja vuogjalaibbe, dat buoremusat soappa buocce olbmuidi.«

»Mon im læt šat buocce, mon læm dærvas, mon im siđa tæja.«

»Na nu, monge gal dam jakam, atte don buorrebuš læk, ja go don vællat jaska odna bæive, de itten nagadak skoli mannat.«

»Mon nagadam burist mannat skoli dam maŋilgaskabæive.«

»Ik don odne gal sate skoli mannat.«

»Imgo mon oažo bajaslikkat?« jærrali Karal ja læi sutas.

»Ik vela.«

Karal čiegai muođoides oaivveguodda sisa.

Lasetuvvu.

„Nuorttanaste“ matta dinggujuvvut juokke poastarappe bokte ja maksa ovta krovna jakkodagast.

Bladde olgusboatta ovta gærde juokke manost.

»Nuorttanaste prentejægje ja olgusdoaimatægje læ G. F. Lund Sigerfjord, Vesteralen.